מצריים

השתיקה המוזרה

אחת התופעות שעוררו תשומת־לב מיר־בית במצריים, לאחר ההפיכה שביצע הנשיא סאדאת, היתה שתיקתם רבת־המשמעות של הפרו־סובייטים בצמרת הציבור — וביחוד העיתונאים שבהם. שבועות לאחר מעצרם של ידידיהם, השרים השמאלניים, נמשכה שתיקתם הפומבית של עיתונאים שמאלניים ידועים כאחמד חמרוש, עורך השבועון רוז אל־יוסוף, סאלח חאפז, אחד מעוזריו, אחמד בהא־אל־דין, עורך השבועון אל־מוסוואר, ו־אנשי־רוח כחאלד מוחי אלדין. הפניות ה־רבות אליהם להשמיע דעתם — לא נשאו פרי. חמרוש מצא לנכון, באותה תקופה הרת־מאורעות, לפרסם מאמרים על ביקורו בכמה ממדינות אפריקה, וניתוח מפורט של עמדת ארצות־הברית בעיקבות ביקורו של רוג'רס.

דיאלקטיקה מקורית. מובן שהש־תיקה לא יכלה להימשך לנצח. ביחוד לא, לאחר ביקורו של נשיא ברית־המועצות ב־מצריים, וחתימת חוזה הידידות בין שתי המדינות. חוזה זה, שהתקבל בשלילה, ש־נעה בין אי־רצון לזעם, בחוגים רבים של השמאל בארצות ערב, שראו סכין בגב את החוזה, שהתעלם ממעצרם של אנשי השמאל ימים ספורים קודם לכן.

הראשון ששבר את קשר השתיקה העצמי היה עורך רוז אל־יוסוף, אחמד חמרוש. היה זה מאמר מאלף.

חמרוש סירב להתייחס ישירות לנושא

עורך המרוש
מעצרים — הוכחה לעצמאות

המרכזי — הדחת השרים השמאלניים מ־ממשלתו של סאדאת. הוא התרכז בעניין ה־קשרים בין מצריים לרוסיה. היה זה מאמר תחילה לברית־המועצות, ש„הוכיחה עד כמה אינה מתערבת בעיניניה הפרטיים וה־פנימיים של ידידותיה." דהיינו — העובדה שברית־מועצות הסכימה למעצרם של חסי־דיה בידי סאדאת ללא מחאה, אינה אלא סי־מן לשבחה, לדעת העורך הראשי של רוז אל־יוסוף.

מסקנה נוספת של עורך רוז אל־יוסוף: המעצרים האחרונים של ידידיו, הינם ה־הוכחה הטובה ביותר לשקר של התעמולה האימפריאליסטית, המנסה להציג את שיתוף־הפעולה בין מצריים לרוסיה, כאילו רוסיה מכתיבה תנאים למצריים ומשעבדת אותה. לא ולא, טוען חמרוש — המעצרים האחרו־נים, הם ההוכחה הטובה ביותר לעצמאותה של מצריים.

בני־טובים לאן? — לפריצות

בשבועות האחרונים, חלפה את רובעי מגורי האמנים בקהיר מגיפת פריצות, ש־הסתכמה בסכומי־ענק. הגובים לא זילזלו ב־מאומה: מכשירי־הקלטה, טלוויזיות, מזומן, בלית־ברירה.

זעזועים. לאחר עיקוב ענק־ממדים, הצ־ליחה משטרת קהיר לתפוס את חברי ה־כנופייה — והשערורייה העצומה התפוצצה, גם אם הרחק מכותרות העיתונים. התברר שהפורצים הצעירים היו רובם ככולם בני־הם של אנשי־צמרת. במצריים יש עדיין כבוד בפני אנשים חשובים, ומשום כך גמ־נעו העיתונים מפירסום שמותיהם של ה־צעירים. למרות זאת, יגרום המעצר, בשכו־עות הקרובים, לזעזועים, שיהיו להם גם השלכות אישיות מרחיקות־לכת בצמרת ה־שלטון.

סטודנטים מצריים: „רוצים להכיר את ,בן־גוריון'"

היה זה רעיונו של נאצר, לגייס את אלפי הסטודנטים הלומדים בחו"ל למאמץ ההסב־רה המצרי ברחבי העולם. בעקבות כך, הז־מין ב־1966, משרד ההסברה המצרי כמה מאות סטודנטים כאלה לביקור במצריים ב־עת חופשתם. הוכן עבורם קורס הסברה על הבעיות המדיניות באיזור. נאצר היה ה־נואם הראשון בקורס, הסביר לצעירים עד

סטודנטית עבד־אל־מונעים
„בן־גוריון" — יסוד להצלחה

כמה חשובה השליחות שלהם, וכיצד הם יכולים לעזור למולדתם בכל מקום שהם נמצאים: „הציונים," אמר נאצר, „נמצאים בכל מקום, ובזה אין להילחם באמצעות מנ־גנוני התעמולה שלנו. אתם צריכים לעזור לנו. האמת לצידנו, צריכים רק לדעת כיצד להביאה לידיעת העולם." הוא ביקש מה־סטודנטים ללמוד את הבעייה ביסודיות, הורה לקיים משרד מיוחד שיטפל בכל בק־שה של סטודנטים אלה.

עינויים בשטחים. הסטודנטים עשו מה שאמר להם מנהיגם. למדו את הבעייה, הגישו הצעות. מלחמת ששת הימים עיכבה את התקדמות התוכנית, והכנס הראשון הת־קיים רק בשנת 1969. הסטודנטים קראו לעצמם ארגון הצעירים הסוציאליסטי הערבי. לאחר מותו של נאצר, הוסיפו לשם את המילה נאצריסטי.

בימים אלה מתקיים הכנס השלישי של הארגון, והוא כולל 600 צעירה וצעיר. הם יבלו כמה שבועות במחנה עבודה בלה־זמאלק שבקהיר, ישמעו הרצאות, ויקראו ספרים על הבעייה הערבית־ישראלית. הוכן להם לקט מהעיתונות הישראלית, ומאמרים על החברה הישראלית, כגון חומר על ה־נעשה בשטחים הכבושים.

בין היתר, יודע החומר שחולק לתאר את העינויים בשטחים.

מה שהפתיע, היתה בקשת חלק מהמש־תתפים, שביקשו לשמוע הרצאות על ה־מפלגות השמאליות בישראל. „אין זה קשה להילחם בימין בישראל," טענה פאטמה עבד אל־מונעים מחמוד, בוגרת במתמטיקה. „ה־קושי הוא במלחמה נגד השמאל הישראלי. אנו מציגים את עצמנו כאנשי השמאל, ו־משום כך אנו רוצים לקרוא את ספריהם של בורוכוב, בן־גוריון ואחרים. אנו רוצים לדעת על ההבדלים בין המיפלגות בישראל — בין מפ"ם, אחדות העבודה, העולם ה־זה — כוח חדש, ושתי המיפלגות הקומו־ניסטיות."

הבעל פרדי סגל בחברת בעלה, דוב, שגרם לה לזעזוע ל־פרק זמן, כאשר נדמה היה שקיבל התקפת־לב. רק התאוששה מזעזוע זה — נחתה עליה התקפת־הלב — הפעם אמיתית מאוד — של ידידה, השחקן הצרפתי דניאל ז'לין.

השיבה פרדי, והחיוך הממזרי בעיניה ממ־זר יותר מתמיד:
„אין תגובה."
לא חשוב. הבנו גם בלי תגובה.

פאם פאטאל פרדי, במסיבת פורים, מחופ־שת לתדמיתה בחיים, כאשה הגורלית. ה־פיאה הבלונדית, המסיכה המיסתורית ורשת המיני, מאמתים: „קטנה — אבל גדולה."

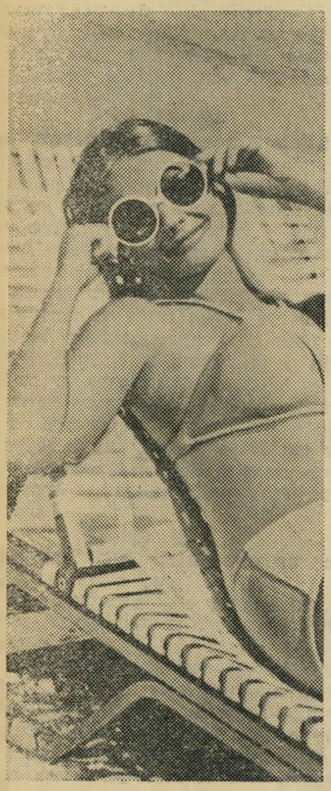

חשבי בקור רוח

חשבי על משב רוח קריר
ומשקה קר כקרח.
הרגעי וחשבי
על החורף שעבר,
כאשר כל כך התגעגעת
לקיץ...

פעם היה באמת קשה לחוש בנוח בימים הקשים של החו־דש. וכאשר מזג האויר לא שיתף פעולה, היה קשה כפ־ליים.

טמפוני טמפקס שינו כל זאת. הם לשימוש פנימי, כך שאת יכולה לשכוח את חוסר הנוחות של חגורות לוחצות ותח־בושות מגושמות. את יכולה לשכוח גם את ריח הלוואי.

עכשיו, חשבי בקור רוח. היי רגועה. רעננה. כי כך תרגישי את עצמך אם תשתמשי בטמ־פוני טמפקס. ניתנים להשגה בשתי דרגות ספיגה — רגילר וסופר — באריזה סטנדרטית של 10 יחידות.

טאמפונים
TAMPAX

הגנה סניטרית לשימוש פנימי

להשיג בבתי מרקחת ובתמרוקיות מובחרות. המעוניות בקבלת דוגמאות וחומר הסברתי ישלחו 54 אנ' בבולי דואר אל היבואנים אינווסט אימפקס בע"מ, תל־אביב, רחוב ירמיהו 38